

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 4127

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

2069

P O L E M I C I

2070

*tes, adtextus est, quem Edita
ignorant, et sub illo: Explicit
liber siue tractatus de periculis.*

DXLVI.

166 Codex chartaceus lat. Sec. XV. Folior. 365. f. per duas columnas calamo currente scriptus sequentia complectitur. I. Riccardi Fitzralph, seu Fitzrauf, id est Radulphi filii, Archiepiscopi Armachani et Primatis Hiberniae Avenione, quo a FF. Mendicantibus citatus fuerat, a. 1360. demortui Libros XIX. de Erroribus Armenorum, seu, ut ipse in Praef. appellari voluit, de Quaestibn Armenorum. Praefatio haec nobis fine titulo incipit: *Reuerendis in christo Patribus Nersy archiepiscopo manasgerdensi, ac fratri iobanni electo Clacensi maioris armenie Richardus radulphi archiepiscopus Ardmachanus primas hybernie per gratiam fitire iustitiam &c.* Narratur porro eos veritatis inquirendae studio Romam delatos frequenter cum Richardo contulisse, et tandem orasse, ut responsa sua scripto confignaret. Confignavit vero in modum Dialogi, Johanne quaestiones proponente, se vero easdem solvente. Praefationem excipit Conspectus operis, tum L. I. C. 1. sic orditur: *Johannes. Quia ex literali sensu scripture sacre intendis in hoc opere tractare &c.* In fine L. XIX. et ultimi adnexus est Index Capp. omnium Librorum, qui non ha-

Denis Codd. Theol. V. I. P. II.

betur in editione Operis hujus Parisiis per Job. Petit curante Johanne Sudoris 1511. f. aequem mendosa, ut est Codex noster. Ceterum Quaestibn harum mentionem nec in Clem. Galani Conciliatione Eccl. Armenae cum Romana, Romae 1650. f. invenio, nec in Job. Sim. Assemani Biblioth. Orient. Clem. Vatic. ibid. 1719. f. qui tamen loci Manangerd T. II. p. 299. et 378. meminit.

II. fol. 211. Johannis Parisiensis O. P. qui in Ms. modo Qui dort, modo Surdus vel de Soardis cognominatur, a Quetiffo autem in Scriptt. Ord. Praed. T. I. p. 500. ab alio Johanne Pungente asinum sive Poin-l'asne itidem Parisiensi distinguitur, obique Burdigalae in Romana Curia, quo ob absconam suam de modo existentiae Christi in Eucharistia sententiam evocatus fuerat, anno 1304. Determinatio quaestionis, utrum Parochiani Mendicantibus rite de peccatis confessi, eadem Curatis suis repetere teneantur. Incipit sine titulo: *Anno domini 1304. questum fuit utrum constitutio domini pape de confessionibus audiendis &c.* Finit: *cum non teneatur confiteri nisi proprio sacerdoti id est habenti potestatem.* Clausula: *Explicit questio disputata parisius per fratrem Jo. parisiensem doctorem predictorum. Quetifus l. cit. hanc Determinationem commemorans subdit: Quem Tractatum prelo edi esset in votis. Notae vero sunt*

I i i

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 4127

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

2071

C O D I C E S

2072

sunt lites a *Guilelmo de S. Amore et aliis motae contra Mendicantium Familias.*

III. fol. 215. p. 2. Tractatus de *Indulgentiis* sine nomine Authoris. Incipit: *Quodcumque ligaueritis super terram &c.* M^r. 16. duos fines ultimos futuros esse in fine seculi &c. Finit: et pluit super iustos et iniustos. Explicit optimus sermo sive tractatus de indulgencijs. Ejusmodi Tractatum Francisci de Mayronis apud se fuisse testatur *Luc. Waddingus in Bibl. O. M.*

IV. fol. 221. Rogerii Conovii sive Conway O. M. Cambri, de quo ad Cod. seq. sermo, Tractatus de *Confessionibus per Regulares audiendis* contra informaciones Rich. Armachani. Incipit absque titulo: *Confessio et pulchritudo in con/pediu eius &c.* et finit: precludendo aditum sibi et alijs talia perpetrandi. Explicit tractatus Coravij (l. Conovii) ordinis fratrum. De editionibus hujus Tractatus vide Cod. supracit.

V. fol. 249. Ejusdem, licet nomen taceatur, *Quæstiones III. de Mendicitate Christi et dominio temporali.* Incipiunt: *Questio est hic de mendicitate. Et primo queritur de paupertate quantum ad renunciacionem &c.* Definunt: *bys cauenda est, qui se perfectione evangeliæ astrinxerunt.* Msptae fuerunt apud *Waddingum* et *Whartonum*, nataeque videntur ex Concionibus de hac Materia a *Rogerio Londini habitis*, de quibus ex aliis *Thomas Tannerus Bibl. Brit. Hibern. p. 197.*

VI. fol. 269. p. 2. *Galfredi Herdeby* sive *Hardebi O. Erem. S. Aug. Angli*  1360. *Liber de Vita evangelica.* Prooemium hoc initio: *Uenerabili in christo patri fratri Bartholomeo (Venerato) priori generali ordinis fratrum Heremitarum Sandi Augustini.* dignissimo sacre pagine professori suus inutilis frater et ineptus filius frater *galfridus Herdeby* eiusdem ordinis sacre Theologie magister indignus &c. Ait contineri in hoc libro ea, que tempore sui regiminis in Oxonia alternatim arguens et respondens contra doctores alios replicavit, nuncupandumque propter materiam in eo principaliter contentam de *evangelica Vita.* Sequitur Summarium Capitum XIX. prorsus ad mentem praecedentis Rogerii contra *Armachanum.* C. ult. inquiritur: *Si beatus augustinus pater eiusdem (Eremitarum) ordinis fuerit atque frater, 2^{do}.* si per eundem augustinum ordo canoniconum regularium fuerit institutus. Quo praelusisse videtur *Galfridus* tricis illis, quae *Mediolani* 1477. inter utrumque ordinem exarsere, de quibus *Saxius* in *Hist. Typ. lit. Mediol. col. 183.* *Tiraboschius Stor. lett. d'Italia* T. VI. P. 1. L. 2. p. 221. et *Ossingerus Bibl. Aug.* p. 261. meminere. Opus ipsum sic incipit: *Circa materiam primi articuli sic argumentor: Omnes homines huius mundi sunt eiusdem speciei &c.* Sed in medio C. IX. Codex noster obmutescit. De auctore vide *Tanneri Bibl. Brit. Hib.*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 4127

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

2073

P O L E M I C I .

2074

Hib. p. 377. et *Ossingeri Bibl.* August. p. 426.

VII. fol. 295. Collationes variæ sive *Quæstiones Magistrales* ex Libris Sententiarum tempore Nicolai de Dünkelsbühl et Michaelis Suchenschatz, quorum nomina interveniunt, id est, sub initium Sec. XV. in Academia nostrate ventilatae, quarum initium est: *Caput tuum ut Carmelus can. 7. reuerendi patres domini et magistri dilectissimi &c.*

VIII. fol. 360. Anonymi Sermo ad Academicos de S. Johanne Evangelista in illud *Ecclesiæ 15.* In medio ecclesiae aperuit os ejus. Initium: Originaliter et transsumptive in officio bodierno, Reuerendi &c. secundum iohannem crisostomum augustinum et gregorium &c.

DXLVII.

¹¹⁷ Codex membraneus lat. Sec. XIV. Folior. 118. f. per 2. Columnas calamo currente exaratus continet Richardi Radulphi fil. (Fitz-Ralph s. Rauf) Hiberni Dundalkensis ex Academiae Oxon. Commissario, Archidiacoно Cestrensi et Decano Litchfeldensis Ecclesiae Archiepiscopi Armachani ac Patriae Primatis Avenione ad Curiam Romanam, quo a Fratribus Mendicantibus citatus fuerat, 1360. defuncti *Libros VII. de Paupertate Salvatoris seu de Mendicitate Fratrum*, ut alii Codices in Anglia præferunt, qui etiam Librum octavum, quin et nonum memo-

rant, non tamen *Libellos* 16. us per errorem typi in *Tb. Tanneri Biblioth. Brit.* et *Hib.* p. 284. irrepsisse videtur. Praeit nuncupatoria Epistola hoc initio: *Sanctissimo in christo patri ac domino, domino nostro Innocentio VI. diuina prouidentia sacrosancte romane ac vniuersalis ecclesie summo pontifici, sue sanctitatis humilis creatura Ricardus archiepiscopus ardmachanus primas Hibernie, pedum oscula beatorum. Dudem fel. rec. dominus clemens papa VI. sui regiminis Anno octauo (1349) venerabilibus duobus in Theologia doctis doctoribus ac mibi pusillo negocium quoddam inter duos precipuos mendicantium ordines, cum omni possibili diligentia annis plurimis laceratum &c.* Sequitur Conspectus Operis dialegyias inter Joannem et Ricardum conscripti, quem, cum ineditum sit, hic repraesentamus. Primus liber habens XXXIII capitula tractat de diuino atque angelico dominio ac possessione rerum et usu ipsarum ab eis. Secundus liber tractat de humano originali dominio ipsum describens, ac partem descriptionis ipsius declarans. Tercius liber possessionem distinguit multiplicem quamlibet habuit primus parens noster ostendens descriptionem originalis dominij quo ad eius usum et alias circumstantias declarando. Quartus liber de proprietate et iure utendi ac depositio siue ciuili dominio et eius possessione et usu ac iure utendi pertractat. Quintus liber de principiis ditantibus deum angelos bonos